

Voorwoord

De wijk van de Oude Toren Woensel genaamd in Eindhoven was ook meegegaan met haar tijd. Toch waren de veranderingen niet zo radicaal als in de rest van Nederland. De van oorsprong volkse arbeiderswijk hield van haar eigen rituelen en gebruiken. Vanuit Den Haag was Nederland een multiculturele samenleving opgedrongen. Daar was niet iedereen het mee eens en zeker niet de inwoners van deze wijk. Er woonden wel een handjevol Turkse families, maar die waren zo geïntegreerd in de lokale gemeenschap dat dit geen enkel probleem was, maar de komst van een shoarmazaak hoorde daar niet bij. Toen dit nieuws uitlekte ontstond een ware volksofstand. Gelukkig had de wijkraad goede contacten met het college van Burgemeester en wethouders van Eindhoven, zodat dit werd teruggedraaid. De vergunning werd ingetrokken en de rust keerde terug in de wijk. Tegenstanders hiervan zouden dit uitleggen als discriminatie maar de wijkbewoners zagen dit toch anders. De ondermijning van het Sinterklaasfeest, de slappe houding van de regering rond het asielbeleid en de gevolgen daarvan waren voor hun voorbeelden zoals het niet moest. De voornamelijk autochtone wijkbewoners waren trots op hun afkomst en wilden dit zo lang mogelijk behouden. Het verdwijnen van gildefeesten, plaatselijke dialecten, fanfare en harmonie werd dan ook met argusogen bekeken. De verloedering en de verharding van de maatschappij werd daar met harde hand buiten de deur gehouden, want men zorgde goed voor elkaar. Schuttingtaal, zwerfvuil en hondenpoep

werden hard aangepakt door de buurtwacht. In andere wijken werden de buurtwachten uitgelachen en daar kwamen de daders met hun misdadingen weg. Maar in deze wijk werkte dat zo niet. Dit omdat de gevolgen voor de daders wel degelijk groot waren. Een pak slaag was niet uitgesloten. De samenhangigheid stond hoog in het vaandel en men zorgde voor elkaar met raad en daad. Helaas wilden snode gehaaide lieden ten eigen faveure misbruik maken van deze goede eigenschap van de wijk. Regelmatig slopen makelaars en projectlieden de wijk binnen om daar hun voordeel mee te doen. Dat was niet slim want zij stuitten op een flinke weerstand. Plannen om huizen te verkopen aan buitenstanders waren niet oké. De projectleider die zich liet ontvallen dat hij potentie voor dure appartementen zag, kreeg vijf tellen om ongeschonden de wijk te verlaten. Er waren echter wel ontwikkelingen waar de wijkbewoners geen invloed op hadden en waar men onrustig van werd. Door de huidige klimaatveranderingen waren er regelmatig overstromingen bij heftige regenbuien. De riolering was erg verouderd en kon de grote hoeveelheden hemelwater in korte tijd niet aan. Omdat de wijk van de Oude Toren vlakbij het centrum van Eindhoven lag, had men 's zomers veel last van de smog. Wat de bewoners in de verste verte niet konden weten was dat een oude bekende van hen met een briljante oplossing zou komen die de wereld op haar grondvesten zou doen schudden.

Dankwoord

Ook deze keer mocht ik opnieuw op Jolanda Brouwer rekenen, die de correcties voor haar rekening nam.

Van Tobias Dander kreeg ik toestemming om zijn artikel “Gaaf Zuid-Europa ten onder aan de klimaatsverandering “, 18-07-2023, zie link [Gaaf Zuid-Europa ten onder aan de klimaatsverandering? - Joop - BNNVARA](#) gebruiken. Dit artikel is als bijlage toegevoegd. Tevens enige links waarmee zijn artikel is onderbouwd.

Tobias Dander

Zelfstandig adviseur
en tekstschrijver

Mijn naam is Tobias
Dander en ik werk als
zelfstandig adviseur
en tekstschrijver aan
projecten op het
gebied van
ruimtelijke ordening,
stadsontwikkeling,
verkeer en vervoer,

economie en duurzaamheid. Van 2010 tot 2016 was ik gemeenteraadslid in Den Haag, waarbij ik mij vooral op de thema's duurzaamheid en stadsontwikkeling heb gericht. Eerder werkte ik bij de rijksoverheid, onder meer als projectleider aan het nieuwe Rotterdam Centraal.

Tom Elegeert was mij behulpzaam met zijn artikel “Het veranderde klimaat veroorzaakt extreem weer” zie link [Het veranderende klimaat veroorzaakt extreem weer | EOS Wetenschap](#) Dit artikel is als bijlage toegevoegd. Tevens een link waarmee zijn artikel is onderbouwd.

Tom Elegeert

Tom Elegeert is als operationeel meteoroloog in dienst van het KMI. Ook buiten werkuren is hij gepassioneerd door alles wat met het weer te maken heeft. Die passie wil hij graag delen op een manier die voor de meeste mensen toegankelijk

en begrijpelijk is. Voor EOS houdt hij een rubriek bij over het weer. Heeft u een vraag over het weer? Stel ze gerust aan tom.elegeert@meteo.be

Hoofdpersonen

- Moos van den Berg
- Olav Speer, partner van Moos van den Berg
- Babec Sava, redder, oud-collega en goede vriend van Moos van den Berg
- Jan Akkermans, pleegvader van Moos
- Marleen van den Berg, moeder van Moos
- Harrie Beckers, oud-leider van de Bende van de Oude Toren en vriend van Jan Akkermans
- Yazdan Khomeini, vermoordde terrorist en crimineel
- Yazdan Khomeini Genç, zoon van Yazdan Khomeini
- Yazdan Khomeini senior, vader van Yazdan Khomeini en opa van Yazdan Khomeini Genç
- Mohammed Nana, oud IS-strijder en terrorist
- Saddam Bagdad, schuilnaam van Mohammed Nana
- Sjeik Bodrum Cesme, imam van de moskee van Molenbeek
- Ali Hamza, oud IS-strijder en pleger van oorlogsmisdaden
- Yousef Hamad, oud IS-strijder en pleger van oorlogsmisdaden
- Fitim Burka, leider van de Albanese maffia in de haven van Antwerpen
- Hans Cincko, hoofd AIVD, Algemene Inlichtingen- en Veiligheids Dienst
- Ali Barak, chauffeur van de tweede auto met terroristen
- Jan Kooimans, boer

- Els Kooimans, boerin
- Aisha Amani, Syrische vluchteling en arts
- Besnic Burka, mensensmokkelaar en neef van Fitim Burka
- Maud van Bussum, doktersassistente op huisartsenpost Amsterdam-West
- Agim Pirro, Albanees die de ontsnapping voor Fitim moest regelen
- Peter Tops, celgenoot van Genç en vroegere kwelgeest van Yazdan Khomeini

Index

- 01: Rust in Bled
- 02: De zoon van Yazdan Khomeini
- 03: De tocht naar het Westen
- 04: Een nieuw leven in de wereld van de ongelovigen
- 05: De aanslag
- 06: Klopjacht
- 07: Overbevolking leidt tot wantoestanden
- 08: Impact van de onderwereld
- 09: Nederland glijdt af naar een totale anarchie
- 10: Spanje wordt onbewoonbaar
- 11: Smok in binnensteden wordt kritisch
- 12: De stroom vluchtelingen en asielzoekers stopt niet
- 13: Een belangrijke ontdekking
- 14: Gijzeling
- 15: Hulp uit onverwachte hoek
- 16: Is de aarde nog te redden?
- 17: Hoe het verder ging
- 18: De eindstrijd
- 19: Epiloog

20: Bijlagen A: Gaat Zuid-Europa ten onder aan
klimaatverandering?

21: Bijlagen B: Het veranderende klimaat veroorzaakt
extreem weer

Eerdere verschenen boeken

Het geheim achter de ontkenning

Uitgeverij U2pi BV (Jouwboek.nl); ISBN 978-90-8759-288-2 (boek) 2012. Uitgeverij Mijn bestseller (mybestseller.nl); ISBN 9789403708591 (e-book) 2023.

Er bestaat een verhaal dat na de instorting van het Derde Rijk, het Vaticaan vele SS kopstukken en andere oorlogsmisdadigers heeft helpen ontsnappen naar Argentinië. Dit is een zeer omstreken verhaal met zowel felle voor als tegenstanders. Nu kan men daar wel heel luchtig over doen met het statement ‘Waar rook is, is vuur’, maar het zit toch wel iets gecompliceerder in elkaar. Het Vaticaan is een religieuze organisatie met contacten over de gehele wereld. Tevens komen haar medewerkers uit alle windstreken. Door verschil in achtergrond kunnen de belangen verschillend zijn. Het is dus mogelijk dat sleutelfiguren in het Vaticaan destijds wel degelijk hun belangen bij deze smokkelroute hebben gehad. Ik heb mij dan ook gestort op de vraag welke belangen dat zouden kunnen zijn en nog belangrijker: Hoe waren zij erbij betrokken? Het is een fictief verhaal, maar dat wel de realiteit benadert. Uit de matrix van gegevens ontstaat een stelling die de moeite waard is om bij stil te staan. Mocht u daar belangstelling voor hebben dan neem ik u mee naar het begin van deze bloedstollende thriller.

Bundel zotte verhalen

Uitgeverij United p.c.; ISBN 978-3-85438-049-8 (boek) 2013. Uitgeverij Mijn bestseller (mybestseller.nl); ISBN 9789403708850 (e-book) 2023.

Een dag niet gelachen, is een dag niet geleefd! Humor is van alle tijden en varieert van subtiel cynisme tot ouderwets geouwehoer. Door drie totaal verschillende verhalen te bundelen denk ik iedereen aan het lachen te krijgen. “Pierre en de soldaatjes” is een waargebeurd verhaal. Het is een klucht tussen de gelaten, dwarse, spotdrijvende en ongeïnteresseerde dienstplichtigen en de fanatieke, rechtlijnige beroepsmilitairen. “Pierre en zijn knocking on Heaven’s door” beschrijft een komische strijd tussen Petrus en een losbol die zichzelf probeert de hemel in te praten. “Pierre en het spel met de vierde dimensie” is een uit de hand gelopen misleiding van historische feiten.

De verguisde helden

Uitgeverij U2pi BV (JouwBoek.nl) ISBN: 978-90-8759-437-4 (boek) 2014. Uitgeverij Mijn bestseller (mybestseller.nl); ISBN 9789403708560 (e-book) 2023.

Deze oorlogsroman beschrijft het wel en wee van drie Nederlandse soldaten uit het Brabantse Best, in de aanloop naar en de periode van de Tweede Wereldoorlog. De roman is grotendeels gebaseerd op waargebeurde verhalen; de rest komt van getuigenverklaringen en uit overlevering. Elkaar tegensprekende gegevens en losse einden zijn door de auteur naar eigen inzicht gebruikt. De namen van de hoofdpersonen zijn fictief. Tevens is het een eerbetoon aan hen die alles hebben gegeven voor een oorlog die zij niet konden winnen.

De gescheiden tweeling

Uitgeverij U2pi BV (JouwBoek.nl); ISBN: 978-90-8759-570-8 (boek) 2015. Uitgeverij Mijn bestseller (mybestseller.nl); ISBN 9789403708287 (e-book) 2023.

In de vroege ochtend van 13 augustus 1961 werd gestart met de bouw van de “Berlijnse Muur”.

Later werden alle Warschau-pact landen door het “IJzeren Gordijn” hermetisch van het Westen afgesloten. De avond daarvoor wist Erik Schmidt samen met zijn vriendin nog net op tijd het vrije Westen te bereiken met hulp van zijn tweelingbroer Walter. De beide jongens hadden erom gelooft: de ene broer zou door de andere naar het Westen worden geholpen. De ander bleef achter om voor hun moeder te zorgen. Beiden hadden er toen geen flauw benul van dat ze, als gevolg van de Koude Oorlog, jarenlang van elkaar gescheiden zouden zijn. Pas ruim tien jaar later werd door de DDR-regering familiebezoek mondjesmaat toegestaan, niet op humanitaire gronden maar puur om economische redenen. Door incompetentie en eigenzinnigheid van haar leiders stevende het land regelrecht af op een bankroet. Om haar burgers de mond te snoeren voerde de geheime politie, de gevreesde STASI, een meedogenloos beleid. Hier groeide het plan van Erik en zijn oom Kurt om de Oost-Duitse autoriteiten te misleiden. Door dit uiterst sluwe plan werden hun tegenstanders om de tuin geleid en tegen elkaar uitgespeeld. Het doel was in de eerste plaats om de druk op Walter en zijn gezin te verlichten. Later zou dit plan de basis van een spectaculaire en bloedstollende ontsnapping uit een van de laatste Europese dictaturen worden.

Vlucht uit eigen land (2016)

Uitgeverij United p.c.; ISBN 978-3-7103-2787-2 (boek) 2016.
Uitgeverij Mijn bestseller (mybestseller.nl); ISBN
9789403708775 e-book) 2023.

Jorg van den Berg bekijkt zijn toekomst binnen Nederland met argusogen. Bijna dagelijks ervaart hij de incompetentie van de overheid. Inmiddels heeft de terreurgroep IS West-Europa in haar greep. Onze miljarden bijdrage aan het zo goed als failliete Griekenland verdwijnt in een bodemloze put, terwijl het aantal gaarkeukens bij ons toeneemt, maar het kan nog erger. Door de vele Informatie- technologie blunders bij de overheid gaat er veel mis en ontstaat een administratieve chaos, maar het treft ook willekeurige burgers. Dit overkwam Jorg ook. Door een persoonsverwisseling wordt hij voor een terrorist aangezien met alle gevolgen van dien.....

Dodelijke wind (2018)

Uitgever: Mijnbestseller.nl; ISBN 9789403645483 (als boek),
9789087597641 (als e-book)

De wereld en vooral West-Europa zijn de laatste jaren het doelwit van verschillende terroristische aanslagen geweest. Door samenwerking van onze geheime diensten probeert men deze beestachtige en vooral laffe daden in de kiem te smoren. Het is een uiterst moeilijk gevecht tegen een onzichtbare en daarom ongrijpbare vijand, maar met vallen en opslaan worden er successen geboekt. Ook onze geheime dienst, de AIVD, ziet regelmatig kans een ophanden zijnde aanslag op het laatste moment te verijdelen, maar de terroristen zitten ook niet stil. Werden de aanslagen een paar jaar geleden nog door

een paar radicale fundamentalisten gepleegd, in dit boek zitten er getrainde oorlogsveteranen achter. Door hun ervaring in het veld zijn ze veel vindingrijker en daarom nog gevaarlijker. In het diepste geheim wordt een allesvernietigende aanslag voorbereid. Dit moet de moeder der aanslagen worden. Het operatiegebied is Nederland. Dankzij een goede tip van twee vrienden, Jeroen van den Berg en Aamir Abbas, wordt onze AIVD op dit groeiende gevaar gewezen. Het is de start van een bloedstollend kat-en-muis-spelletje tussen een groep fanatieke, niets ontziende moordenaars die handelen in naam van Allah, en onze geheime dienst. Het spelletje onttaardt in een titanenstrijd waarbij Nederland naar de rand van de afgrond wordt gedreven. De inzet is hoog: mocht de aanslag lukken dat stevent Nederland af op een nationale ramp die zijn weerga niet kent.....

Dreiging aan de Schelde (2019)

Uitgeverij Mijnbestseller.nl; ISBN 9789463863940 (als boek), 9789463863933 (als e-book)

De laatste, echt grootschalige ramp in Nederland was de watersnood van 1953. De gehele provincie Zeeland, het zuiden van Zuid-Holland en het westen van Noord-Brabant waren aan een zware overstroming ten prooi gevallen. Het was een vreselijke ramp waarbij honderden doden, gewonden en ontheemden te betreuren vielen. Om herhaling van een dergelijke ramp te voorkomen werden de Deltawerken gebouwd zodat we voor eens en voor altijd beschermd waren tegen de grillen van de zee. “Maar zijn we nu wel veilig?” vroeg Pierre van den Berg zich openlijk af. Hij dacht hierbij aan de alarmerende rapporten over de wantoestanden bij de Belgische kerncentrale Doel. Denkend aan wat de kernrampen

in het Oekraïense Tsjernobyl en het Japanse Fukushima voor gevolgen hadden, baarden deze berichten hem zorgen. Wat Pierre niet kon weten was dat zijn voorgevoel terecht was. Ondanks dat de Belgische autoriteiten niet ingrepen en de signalen bagatelliseerden werd de situatie met de dag gevaarlijker. Het was niet meer de vraag of er een ramp zou uitbreken, maar wanneer! Men begon te beseffen dat de geest uit de fles was en de klok tikte verder, tik, tik.....

Misdaad in de Peel (2023)

Uitgeverij Mijnbestseller.nl; ISBN 9789464859140 (als boek), 9789464859577 (als e-book)

De Peel was een afgelegen moerassig oord in de provincie Noord-Brabant. Het gebied bestond uit hoogveengrond en was bekend geworden door de winning van turf. Turf was vroeger voor veel mensen de brandstof voor hun kachel. Het gestoken hoogveen werd eerst gedroogd en daarna als turf afgevoerd via de talrijke, gegraven sloten en kanaaltjes naar de verschillende verzamelpunten. Van oudsher was het een arm en dunbevolkt gebied. Door haar afgelegen ligging is de Peel tegenwoordig erg populair bij fietsers en motorrijders. De vele kleine weggetjes, het rijden naast de vaartjes en de pittoreske arbeidershuisjes maken het dat je je in een andere wereld waant. Het gebied straalt rust uit. Dit laatste heeft ook een keerzijde. Zo kreeg ook de crimineel Harrie Beckers, alias Rooie Harrie belangstelling voor dit stille gebied. Hij moest ook wel want zijn huis was al twee keer door concurrenten beschoten en toen zijn vrouw ook nog eens opzettelijk van haar scooter werd gereden was de maat vol. Door de stress sliep Harrie de laatste tijd slecht. Zo bedacht hij tijdens een van zijn slapeloze nachten een zeer geslepen plan.....

Vergelding (2024)

Uitgeverij Mijnbestseller.nl; ISBN 9789403733272 (als boek),
9789403734514 (als e-book)

De Bende van de Oude Toren bestond niet meer. Zoals bekend waren de oudleden het rechte pad op gegaan onder toezien oog en met behulp van hun oud-leiders Harrie Beckers en Jan Akkermans. Dit ging een tijd goed maar er doken nieuwe problemen op. De vorige leiders van de Turkse maffia waren dan wel dood of uitgerangeerd maar de nieuwe generatie stond alweer klaar. De nieuwe leiders hadden de zware taak om hun verloren marktgebied terug te veroveren en de schande van de vorige leiders op een niet te verstane manier te wreken. Nu bleek dat de nieuwe leider van de Turkse maffia te Eindhoven de XTC-kennis, logistiek en infrastructuur van de Bende van de Oude Toren goed kon gebruiken maar deze weigerden halsstarrig om mee te werken. Helaas kende de maffia geen “nee” en werd de sfeer grimmiger. Harrie en Jan stonden voor de zware taak om het tij te keren. Het zou een felle strijd worden waarbij zij met een uiterst sluw en geraffineerd plan de veel sterkere en grotere vijand moesten verslaan.

01. Rust in Bled

Moos van den Berg wandelde langs het meer van Bled. Hij was van deze plek gaan houden. Het was voor hem het paradijs op aarde, weg van die hectische wereld in het overbevolkte Nederland. De oorspronkelijke reden dat hij hier naartoe was verhuisd was minder fijn. Destijds moest hij vluchten voor de Turkse maffia in Eindhoven. Het had weinig gescheeld of zijn leven was erbij ingeschoten. Er waren een paar momenten geweest waarbij hij door het oog van de naald was gekropen. Zijn tegenstander had een prijs op zijn hoofd gezet, want hij wist teveel van hun activiteiten en daar hield de maffia niet van. Hun stelling was dan ook dat “de doden niet konden praten”. Gelukkig was dit nu verleden tijd, maar hij was er helaas niet ongeschonden vanaf gekomen. De spanning en de stress die hij in deze levensbedreigende situatie had opgebouwd hadden hun sporen nagelaten. Daarbij kwam ook nog het feit dat hij aan autisme leed. In het begin had hij veel nachtmerries. Gelukkig wees zijn huisarts hem door naar een goede psychiater. De behandeling was goed aangeslagen en Moos kwam steeds beter in zijn vel te zitten. Inmiddels was hij al vijf jaar getrouwd met zijn Olav en hun vriendenkring was groeiende. De van oorsprong Rooms-Katholieke inwoners van Slovenië hadden weinig moeite met homo’s en lesbiennes en trokken zich weinig aan van de betuttelende houding vanuit het Vaticaan. Ook de vriendschap met zijn vroegere held in nood, Babec Sava, stond nog steeds als een huis. Hij had Olav leren kennen in het ziekenhuis in Kranj, waar zijn psychiater consult had. Olav

was nadat hij als microbioloog was afgestudeerd aan de universiteit van Ljubljana hier zijn loopbaan begonnen. Aangezien Moos chemicus van beroep was, hadden zij tal van raakvlakken. Oké, het ging niet altijd over het werk, maar een gemeenschappelijke interesse is ook belangrijk in een relatie. Het waren wel een paar “nerds”, maar als ze samen ‘s avonds na het werk weer hun stekkie in de Julische Alpen vonden, werd er niet meer over het werk gesproken. Zomers waren ze aan het raften op de Sava of joegen ze met hun mountainbikes over de talrijke bospaden. Die waren er heel veel, want Bled ligt in het midden van het Nationaal Park Triglav van Slovenië. In de winter stonden ze op de lange latten want ze waren allebei hartstochtelijke skiërs. Vorig jaar was hij samen met Olav bij zijn moeder en pleegvader op bezoek geweest. Zij woonden alweer bijna tien jaar in Spanje. Ondanks dat ze op leeftijd waren, waren ze nog gezond. Ze hadden wel last van allerlei ouderdomskwaaltjes, maar over het algemeen mochten ze niet te klagen. Het weerzien was even hartelijk als altijd en er werd menig traantje van blijdschap weggepinkt. Ze genoten van het geweldige uitzicht op de Middellandse Zee en de kookkunsten van moeder Marleen.

Dat was in augustus en de oogstmaand september kwam eraan. Je zou zeggen: “dat was vroeg!” maar in de bergen verliepen de seizoenen anders dan bij ons in Nederland. In oktober viel daar vaak al de eerste sneeuw. Die oogstmaand was op zichzelf niet zo belangrijk voor Moos en Olav, maar voor hun vriend Babec Sava wel. Als oud-collega van Moos

kenden ze elkaar al heel lang. Toen de ouders van Babec tien jaar geleden stierven erfde hij hun boerderij. Hij ging toen terug naar Bled in Slovenië om het boerenbedrijf voort te zetten. Met moderne hulpmiddelen kon hij als zelfstandige goed boeren. Echter in de oogsttijd kwam hij handen tekort. Het was voor Moos een erezaak om hem dan daarbij te helpen. Dat Babec hem te hulp was geschoten tijdens zijn vlucht voor de Turkse maffia zou hij nooit vergeten; dan was dit nog maar een kleine tegenprestatie. Olav was solidair met hen en liet ook zijn handen wapperen. Oké, ze moesten daar wel een flink aantal snipperdagen voor opofferen, maar het zij zo! Terwijl de dagen korter werden zwoegden ze met z'n drieën om de oogst van het land te krijgen. Het enige voordeel was dat ze daar machines voor konden gebruiken terwijl de ouders van Babec dit allemaal met de hand hadden moeten doen. Het was voor Moos en Olav een verademing om zo te werken. Normaal zaten de hele dag binnen in hun laboratorium naar het borrelen van de chemische reacties te luisteren. Hier kwetterden de vogels en zagen ze in de verte de herten op de hellingen grazen. Tijdens het strekken van hun rug, keken ze rond om van het prachtige landschap te genieten. Je genoot hier niet alleen met de ogen maar met al je zintuigen. Je rook het verse gras en de vele weidebloemen; wat een verschil met de bedorven lucht in de grote steden. Babec had hen weleens verteld dat de mensen hier heel oud werden. Het was hen ook wel duidelijk waarom. Plotseling riep Babec en wees naar een grote roofvogel in de lucht. "Dat is een steenarend", schreeuwde hij, wij noemen dat ook wel "Een vliegende deur". Gezien de enorme reikwijdte van de

vleugels van deze prachtige en majestueuze roofvogel was de vergelijking duidelijk. Het was een prachtig gezicht om de vogel op de thermiek hoog in de berglucht te zien rondcirkelen. Ondanks het harde werken keken Moos en Olav dankbaar terug op deze mooie momenten van het eind van de zomer.

Maar daar was Moos nu niet mee bezig want hij had een dubbel gevoel voor wat hem vrij recent was overkomen. Hij was een paar weken terug geweest naar zijn oude roots. Hij wilde Olav de plek laten zien waar hij was geboren en opgegroeid. Natuurlijk was dat de wijk van de Oude Toren, stadsdeel Woensel van Eindhoven. De plek waar je bent geboren en opgegroeid blijf je altijd koesteren, dus zo ook bij Moos. Dat was zelfs zo bij mensen die al heel lang op een andere plek in de wereld wonen. Het deed hem goed om alle oude bekenden weer te zien. Zoals gebruikelijk werden oude herinneringen opgehaald bij een goed glas bier. Hij genoot met volle teugen. Er werd heel wat afgelachen over wat ze vroeger allemaal niet hadden uitgevreten. Het was wel een beetje sneu voor Olav want met het Sloveens waren ze in die wijk niet zo bekend, maar het deed hem goed dat Moos het zo naar zijn zin had. Na de grappen en de grollen kwamen er toch wat meer serieuze onderwerpen op tafel. Vooral de ouderen misten de steun van Jan Akkermans die nu in Spanje woonde en wijlen Harrie Beckers. De oudere generatie kon altijd op hun hulp rekenen. Hun problemen bij de instanties neerleggen waren zij niet gewend. Erger nog, zij vertrouwden de overheid voor geen cent en alles wat daar omheen zat. Zij

waren opgegroeid met het ons-kent-ons gevoel en konden aan het andere systeem maar moeilijk wennen. Zo kreeg Moos te horen dat de algemene gezondheid van de oudere generatie de laatste jaren behoorlijk was verslechterd. Oké je zou het de oorzaak aan ongezond leven kunnen toeschrijven, maar dat was niet helemaal waar. Het aantal kankerpatiënten was toegenomen, maar wat echt alle aandacht verdiende was de explosieve toename van longklachten. Moos schrok daarvan en moest meteen denken aan wat zich een aantal jaren terug bij Tata-Steel in IJmuiden had afgespeeld. De zeer vervuilende staalfabriek was aangeklaagd voor het grote aantal kanker- en longziekten bij de inwoners in de omgeving. Moos had alle begrip voor hun situatie maar vond ook dat hij eerlijk moest zijn. Zijn pleegvader Jan Akkermans was op leeftijd en zou Spanje niet meer verlaten, daar moesten ze maar van uitgaan. Daarentegen vond hij het een plicht voor zichzelf dat hij voor de bewoners moest opkomen. Hij kon hen op korte termijn geen oplossing geven maar hij zou er over nadenken hoe hij hen de helpende hand kon bieden. Hier dacht Moos weer aan toen hij zijn rondje rond het meer van Bled liep. Het was een zware verantwoordelijkheid die hij op zich had genomen, maar dit was hij hen verplicht. Hij huiverde bij het idee dat hij zijn belofte misschien niet kon nakomen. Hij moest zelf om zijn beperking lachen. Alhoewel hij autist was, had hij daar ook enkele voordelen van meegekregen. Autisten konden heel goed analytisch denken en zich het grotere beeld van een probleem of situatie voorstellen. Zijn zelfvertrouwen kwam terug omdat deze eigenschap meerdere malen in zijn leven van groot nut was

geweest. Hierbij dacht hij aan zijn toenmalige vlucht voor de Turkse maffia. Door zijn verstand goed te gebruiken was hij toen aan zijn kwelgeesten ontsnapt. Toen hij hieraan dacht kwam zijn vertrouwen weer terug en nam zijn vastberadenheid toe. Er verscheen een tevreden glimlach om zijn mond, toen de eerste stap van zijn aanpak zich in zijn hoofd nestelde. Hij zou gaan uitzoeken wat de mogelijke oorzaak van de verslechterde gezondheid in zijn oude wijk kon zijn. Hij genoot nog even van de maan, die een vage schaduw over het meer liet gaan.

Olav zag Moos binnenkomen. Normaal ging dat gepaard met een joviale groet. Deze keer was het serieuzer. Olav zag de norske vastberadenheid in de ogen van zijn partner en wist dat hij ergens mee zat. Maar Olav wist ook dat Moos op zijn eigen manier met problemen omging en liet hem verder mee rust. Het was al laat en Olav ging slapen want hij was moe. Het was een lange week geweest dus wat extra slaap kon hij goed gebruiken. Gelukkig was het weekend aangebroken zodat hij morgen kon uitslapen. Hij vermoedde dat Moos het laat zou maken, daar hij inmiddels achter zijn computer was gekropen. Het idee dat in het brein van Moos naar boven borrelde was om de situatie van de oudere generatie van de wijk van de Oude Toren in kaart te brengen. Hij had een vergelijkbare situatie nodig om dit voor elkaar te krijgen. Hierbij dacht hij aan de slechte leefomgeving bij de Tata Steel fabriek in IJmuiden. Mogelijk zouden daar raakvlakken zijn en konden acties, handelen van de vervuiler en de overheid hem handvaten geven waar hij mee verder kon komen. Tijdens het

surfen op het internet kwam hij onderstaande citaten tegen:

NOS Nieuws•woensdag 20 september 2023, 12:08

Vervuilde lucht rondom Tata Steel al in 1975 gemeten, blijkt uit opgediept rapport

Het was al in de jaren 70 bekend dat er een hoge concentratie kankerverwekkende stoffen in de lucht zat rond het toenmalige Hoogoverterrein in Wijk aan Zee, nu Tata Steel. Uit een rapport dat in handen is van [EenVandaag](#) blijkt dat men toen al wist dat er giftige stoffen in de lucht zaten. Het onderzoek uit 1975 werd uitgevoerd in opdracht van de provincie Noord-Holland en de gemeente Amsterdam. In het rapport staat dat bij meetpunten in de omgeving van het Hoogoverterrein beduidend meer vervuilende stoffen in de lucht zaten dan bij andere meetpunten. Hoogleraar milieuchemie en toxicologie Jacob de Boer aan de Vrije Universiteit Amsterdam vraagt zich af waarom het rapport niet eerder door de instanties is opgevoerd. "Het was 50 jaar geleden al klip-en-klaar, maar de milieukunde stond nog in de kinderschoenen. Men aarzelde om er wat mee te doen en toen is het rapport verdwenen. Jammer want het was nuttig geweest bij alle discussies van de afgelopen jaren", zegt De Boer. De hoogleraar vervolgt: "Dit gaat echt over Wijk aan Zee en de verspreiding daar. Het is heel gek dat het niet